

Gomboson feladott halas hordókat!) Vagy csalogassuk a szegedi papuccsal a külföldieket? Ebben a csinos, piros, kopogós kis jóságban kitörlik a külföldi menyecskének a lába. Jó lélekkel nem csalogathatjuk ide palotáinkkal sem a külföldieket, mert nagy részük minden stíl nélkül való, más része meg annyira sablonos, hogy ezért nem érdemes Szegedre jönni. Azt megtalálják külföldön is. Miért volna hát érdemes külföldieknek is Szegedre jönni? Van valamin, ami párját ritkítja, amiért mások irigyelnek bennünket, amire egy híres bécsi orvos-professzor így kiáltott fel: „Ha volna Wiennek Tiszája és olyan homokos partja, mint gyógy- és üdülőhely is világhírűvé tennék!” Mi akadály van annak, hogy Szeged is gyógy- és üdülőhelyé váljék? Ott van Ujszegeden a strandfürdő rádium-tartalmu homokjával. Ezt a fürdőt csak fejleszteni kellene és arra törekedni, hogy az ott fürdőzők minden kényelmet és szórakozást megtaláljanak, miket más fürdőhelyeken. Ehhez a víz-, homok- és napfürdőhöz csatlakozik, annak kiegészítő részéül, az ujszegedi gyönyörű liget, az ország egyik legkedvesebb és legszebb parkja. A legfőbb tényezők tehát már megvannak. Ami még hiányzik, az egy nagyszabású, modern, minden komforttal berendezett szálloda. Valahol a fürdő és a park között. Minderre ráadásul kellene jó — reklám. Önkéntes reklámozóul felcsapna bizonyára minden külföldet járó szegedi. Persze, ha megvolna, ami még — hiányzik. Sajnos tévedtünk, amikor az előbb azt állítottuk, hogy ami még hiányzik, az egy többféle jelzővel ellátott szálloda. Hiányzik itt még egyéb is.

nála vagy ebéden, vagy vacsorán, ámbár aki ebédre bevetődött az ő vendégszerető házához, azt a vacsora-csillag is rendesen ott találta. Ez egymagában is eléggé jellemzi Zabolyné vendégszeretetét, de hogy nagyságos Asszonyaimékat még jobban meggyőzzem az ő vendégszeretetéről, fel kell említenem, hogy bár maga zongorázni nem tudott, mégis ott állott a vendéglátó szobájában a zongora, még pedig elsőrendű gyártmány, mert hátha elvetődik olyan ember is az ő kuriájába, aki ért az ilyen huros szekrényhez. De jó hasznát vette a zongorának az uborkás üvegek irányában is. Ha erős tél volt, Erdélyben pedig többnyire erős a tél és fagytól féltette az ő finom uborkáit, melyeknek az eltevési titkát magával vitte a sírba és így őszinte sajnálatomra nem áll módomban Önöknek ide leírni a receptet, szóval télen berendelte az uborkás üvegeket a szalonba a zongorára, miután arra több fért mint a kasztnira.

Ebből tehát láthatják Márika műveltségi fokát s azt is, milyen vendégszerető és milyen jó háziasszony volt. De ezzel nem mutattam be Márika néni eléggé. Mert hogyhát ő honleányi erényekkel is ékeskedett. Amint hírét vette Kossuth apánk halálának és Pesten leendő eltemetetésének, rögtön vonatra ült és meg sem állott Pestig. A temetés napjának a hajnalán szép fekete selyembe öltözött és felrakta összes családi ékszereit. Drága, értékes, régi ékszerek voltak ezek, amelyekkel nem egyszer pompáztak déd-, szép- és ükanyái a fejedelmi udvari bálakon. Amint tel-

Hiányzik itt az okos, bátor kezdeményezés, egy kis vállalkozó mersz és egy kis üzleti szellem. Haladunk a régi kerékvágásban és senki sem mer új nyomokon utat törni. Haladunk, de csak döcögve, mert nem akarunk tudomást venni a fejünk fölött elsuhanó repülőgépekről, amelyek számára a tanács bölcsesége folytán még hangárra sem jut. Ilyen körülmények között persze kár nyaralás előtt ábrándokat és terveket szőni, jobb hallgatni és elmenni — nyaralni. Nyaralni és ott is hallgatni Szegedről, mert a szegedi paprika, a szegedi hal, a szegedi halas bicska, a szegedi papucs ugyan senkit sem fog ide csábítani. Marad minden a régiben. Hallgassunk és menjünk — nyaralni.

A városi közigazgatás hiányosságai.

— Elhibázott intézmények. — Tóth Júlcsa gazdálkodása. —

(Saját tudósítónktól.) A város hatósága megtagadta a magyar repülőgép-technika uttörői kívánságának teljesítését, hogy számukra hangárt építsen. Megtagadta azért, mert sajnál hatezer koronát fordítani azoknak a nagyszerű törekvéseknek a támogatására, melyek a repülés tökéletesítését célozzák s melyek immár belátható időn belül a legmodernebb közlekedés értékeit is messze felülhaladó új diadalokat fognak eredményezni.

A város hatóságának ez a szükkeblősége senkit sem lephet meg. Szokva vagyunk már ahhoz, hogy itt majd mindent megfordítva csinálnak, mint ahogyan csinálni kelle-

ne. Más városok maguk irányítják fejlődésüket, mert kijelölik a célokat, melyek fel tudatosan haladni kívánnak; Szegedet mindig kívülről jövő kényszerítő körülmények vagy előre nem látott események lökik a fejlődés útjára. Hiányzik a tervszerű előrelátás és a vezetés intuíciója. Hiányzik a kezdeményezés bátorsága, de a vállalkozás energiája is. Soha semmit nem teljesítünk magunktól, mindig csak akkor, ha a társadalom sürgető követelése már világosan jelzi, hogy a kötelességteljesítés elől többé meghátrálni nem lehet.

Ez a rendszer eredményezte, hogy Szegeden semmi sem tökéletes és minden intézményben van valami elhibázottság, kiszeriúség. Csak a vízvezetékhez hozzuk fel a latáns példa gyanánt, mely működésének első esztendejében már rossz volt, a város vízszükségletét kielégíteni nem tudta és azóta is állandó bajok forrása. De nagyon hamar lehetne még ilyen intézményeket felszerelni. A kulturpalota például a fősvénynek áldozata; építkezési költségeit a minimura redukálták és ezért szüknek bizonyult legelső elfoglalása alkalmával; ma sincs benne a mind jobban nagyobbodó képtár elhelyezésére elég hely; párját ritkító néprajzi gyűjteménye pedig a pincében van elhelyezve. Szólni kell-e a zeneiskola épületének hallatlan állapotairól és az új zeneiskola fölépítésének indokolatlan halogatásáról, melynek mindaddig nem lesz vége, míg a kormány meg nem könyörül a városnak és a kért állami segítyt meg nem adja. Állami segíty várása tolja mind kívülre a közközház dolgát is. Szeged mindent állami támogatással szeretne megépíteni, holott tekintélyes vagyontárház feljogosítaná arra is.

velet hozott a Zabolay-kuriára a posta. Márika tekintetes asszony szívdobogva bontotta fel a borítékot, amelyen nagy betűkkel az állott:

Háromszék vármegye főispánjától.

— Mit akarhat a főispán tőle? Majd észdült az örömtől és a boldogságtól, amint kivette a levelet a borítékból és elolvasta a megszólítást:

„Nagyságos Asszonyom!”

Köszönet, hála, elismerés a fejedelmi bölcsességért stb. stb. A főispán sajátkezű írásával. Ilyen kitüntetés! Márika néni úgy érezte, hogy megnövekedett egy fejjel. Mindenképpen: méltóságban és tekintélyben is.

Rögtön lóhátra ültette az udvarost és kifuttatta a határba, hogy a béreseket és egyéb külső cselédek tüstént hagyják abba a mulatást és jelenjenek meg, de innepelőben, a varházban. A szobalánynak meg elrendelte, hogy terítsen meg az udvaron a nagy gesztenye fa alatt huszonhat személyre. Ekkora volt ugyanis a cselédség létszáma. A szakácsnének pedig kiadta a parancsot, hogy ugyanannyi személyre valami finom ebédet főzzön. Ő maga meg lement a pincébe és tucatnyi boroshordta fel a homokos, pókhálós boros üvegeket, mintha magát a királyt, vagy legalább is a főispánt és annak kíséretét várta volna ebédre.

Kíváncsiskodott a szobalány is, a szakácsné is, miért e nagy előkészület, de a más-

Házi-étterem kellemes kerthelyiségében

Kitűnő konyha. ✕ Kitűnő italok. ✕ Figyelmessé szolgálás.

Tisztelettel

Vasárnap délelőtt a magy. kir. honvédkatona ZENEKARA HANGVERSENYEZ.

Horváth Ferenc, vendéglős.